

GENECHTEN, Robert van, Vlaams activist, econoom en publicist, later Nederlands nationaal-socialist (Antwerpen 25 oktober 1895 - Den Haag 13 december 1945).

Van Genechten speelde als juridisch student in Gent een rol als activist en week in 1918 uit naar Nederland; in 1920 door het Assisenhof te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf.

Zette na 1918 zijn studie te Utrecht voort, specialiseerde zich op economische onderwerpen en promoveerde op het proefschrift *De ontwikkeling der waardeleer sinds 1870*. Werd in 1928 privaatdocent in de staathuishoudkunde aan de Utrechtse universiteit.

Van Genechten bleef ook in de jaren twintig en dertig een overtuigd aanhanger van de V.B. die hij in tal van publikaties verdedigde. Hij wijdde vooral aandacht aan de sociaal-economische aspecten van de V.B., met name in zijn werk *Vlaanderens economische ontwikkeling na den oorlog* (1928), waarin hij o.a. pleitte voor een concentratie van de Vlaamse banken ten einde het Vlaamse bedrijfsleven - in de eerste plaats de Kempense

mijnbouw - te financieren.

In 1931 werd Van Genechten genaturaliseerd tot Nederlander en in 1934 sloot hij zich aan bij de Nationaal-Socialistische Beweging (NSB). In de eerste jaren van zijn NSB-lidmaatschap propageerde hij krachtig het Dietse standpunt dier beweging - dat bij de meesten zijner medeleden slechts matig belangstelling vond - b.v. in een voor de NSB geschreven brochure *Dietsche Verbondenheid*. Later echter verplaatste zijn belangstelling zich naar meer algemene vraagstukken der politieke en economische theorie; in de laatste jaren voor 1940 gold hij als één der voornaamste nationaal-socialistische theoretici in Nederland. Van januari 1936 af was hij redacteur van het NSB-maandblad *Nieuw Nederland*, van oktober 1938 af vormingsleider van de NSB.

Tijdens de Duitse bezetting bekleedde hij belangrijke staatsbetrekkingen in Nederland (september 1940 - januari 1943 procureur-generaal bij het Gerechtshof in Den Haag, daarna nog enige maanden commissaris van de provincie Zuid-Holland), maar door onvoldoende meegaandheid jegens de Duitse bezetter verloor hij die functies weer. Zijn benoeming tot gewoon hoogleraar aan de (gesloten) Leidse universiteit in augustus 1943 had nog slechts honoraire betekenis en in de laatste bezettingsperiode speelde hij politiek geen rol van betekenis meer.

Na de bevrijding werd hij door het Haagse Bijzonder Gerechtshof ter dood veroordeeld, voornamelijk wegens zijn gedragingen als procureur-generaal; hangende zijn beroep in cassatie heeft hij in de gevangenis zelfmoord gepleegd.

WERKEN: *Wat willen de Vlamingen?* (1925); - *De slechte oneindigheid van het Vlaamsche belgicisme* (1926); - *Vlaanderens economische ontwikkeling na den oorlog* (1928); - *Dietsche verbondenheid* (z.j.).

LITERATUUR: *Het proces Van Genechten* (1946); - I. Schöffner, *Het nationaal-socialistische beeld van de geschiedenis der Nederlanden* (1956).

ANTHONIUS A. DE JONGE